

melser for, hvilke Arter og Former der skal have af Maale- og Veieredskaber, for Tolerancer ved Justeringen osv. osv., da kan dette vel have en vis theoretisk Berettigelse; men praktisk talt er det formentligt fuldt saa tjenligt i det Mindste til en Begyndelse at overlade denne Art af Bestemmelser til kongelig Anordning. Man opnaar derved, at Justervæsenet meget lettere kan rette sig efter de foranderlige Krav, som Handelens og Næringsvirksomhedens Tarv stille, f. Ex. med Hensyn til Materiale og Form for Maaleredskaber og Vægtlodder efter den forskjellige Brug, der skal gøres af dem, og derhos lettere tage de Fremskridt tilfølgende, som Teknikens Udvikling Tid efter anden stiller til Raadighed, og saa med Hensyn til Arbeidets Nøiagtighed og Pris, end naar det er bundet til Bestemmelser, som der skal hele vort tungt arbejdende Lovgivnings-Maskineri til at ændre. Flertallet har derfor stillet Forslag om at føre § 6 og 1ste Stykke af § 7 tilbage til Regjeringsforslagets oprindelige Form.

Til den anden Passus af § 7 har Udvalget foreslaaet en Ændring, hvis Diemed er at forbeholde Justerkammeret Ret til at vedblive at justere Maal og Vægt efter det gamle System til Brug paa Følsland, saa længe det er lovgyldigt der.

Da de i Henhold til Lovene af 14de Februar 1868 og 16de April 1873 justerede Vægtlodder til Medicinalvægt og til Weining af ædle Metaller jo allerede høre ind under det metriske Vægtsystem, er det at betragte som en Selvfølge og ikke som en Undtagelsesbestemmelse, at de fremdeles kunne bruges. Udvalget foreslaar af den Grund et Par Redaktionsændringer til § 4 og 4de Stykke af § 7.

Det har været under Forhandling i Udvalget, hvorvidt det vilde være tjenligt ved Siden af de i Lovforslaget optagne fremmede Benaevnelser paa det metriske Systems Enheder for Længdemaal, Flademaal, Rummaal og Vægt at opstille en Række tilsvarende Benaevnelser af dansk Oprindelse og

derfor noget lettere at opfatte af Menigmand. Hvor Meget der end taler for denne Tanke, har Udvalget dog troet at maatte vige tilbage for et Forsøg paa at realisere den, ikke blot fordi det er saa overordenligt vanskeligt, men tillige fordi den vilde føre til et dobbelt System af jævngyldige Benaevnelser. Da det er at forudsæ, at de fremmede Termini, som de, der nu engang have tilnærmelsesvis universel Gyldighed, i alle Tilfælde ville komme i almindelig og daglig Brug trods deres udanske og brogede Oprindelse, vil Ingen kunne undgaa at tilegne sig disse. At give Folk en hel Række af nylavede og altid noget vilkaarlige danske Benaevnelser for de samme Begreber at lære foruden de fremmede, vilde neppe være hensigtsmæssigt; det vilde volde den dobbelte Umag, og dog med liden Udsigt til, at det danske System af Benaevnelser nogen Sinde vilde bane sig Vej ud i Livet udenfor Skolestuerne og Skolebøgerne.

I Henhold til det Foranslaaende indstiller Udvalget eller dets Flertal (Blom, Carstensen, Harald Hansen, W. Petersen og Tuxen) Lovforslaget til Vedtagelse med nedenstaaende Ændringer fra den af Folkethinget vedtagne Affattelse. Et andet Flertal (Carstensen, Caspersen, Harald Hansen og Ovesen) har stillet et eget Ændringsforslag, der i det væsentlige kun gaar ud paa en Redaktionsændring, som tilsigter en mere overstuelig Ordning af de i § 3 opførte Maale- og Vægtenheder.

Et Mindretal (Caspersen), der iøvrigt er enigt med Flertallet i Ønskeligheden af Metersystemets obligatoriske Indførelse her i Landet, tror ikke, det er rigtigt, at flere Bestemmelser vedrørende de ny Maal og Veieredskabers Justering ordnes ved kongelig Anordning. Selv om Mindretallet ikke vil holde paa, at disse Forhold ordnes ved en særskilt Lov, maa man dog formene, at det maa være Lovgivningens Sag, i det Mindste i sine Hovedtræk, at bestemme særlig Delingen af de i det daglige Liv forekom-